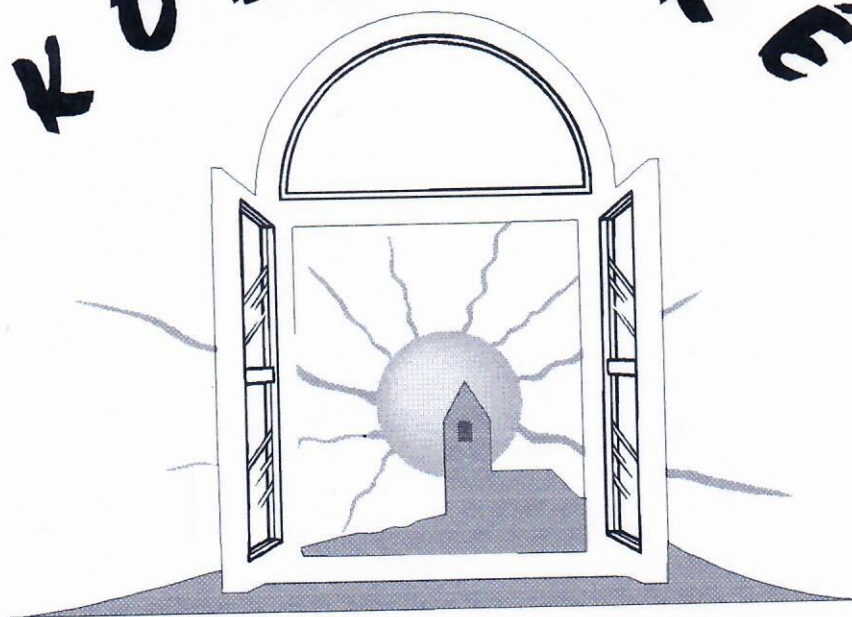

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 7

Číslo 2

Říjen 1998

Cena 10,- Kč

Obsah :

- Úvodník (2)
- Informace z radnice (3)
- Příspěvky, polemika (7)
- Zprávy ze školy (11)
- Kultura (13)
- Světlo do historie (16)
- Společenská rubrika (17)
- Na poslední chvíli (18)
- Štěbetání (20)
- Slovo na závěr (23)

OBJEVÍ SE V KOBEŘICÍCH BLANIČTÍ RYTÍŘI ?

Ten, kdo četl Babičku od Boženy Němcové, jistě si vzpomene na známou legendu, kterou vnučatům vyprávěla babička. Ta praví, že pod Blaníkem spí statní rytíři a až bude zemi české nejhůře probudí se a přijdou na pomoc. V jejich čele pojede sám svatý Václav, patron České země. Měl by tak vyslyšet prosby, které se k němu právě na začátku podzimu, na jeho svátek, vznášejí ve svatováclavském chorálu "nedej zahynouti nám ni budoucím".

Letošní podzim je právě o budoucnosti. "Nevaří" jenom víno, ale mnohdy i krev na české politické scéně. Objevují se nečekané zvraty v jednání i myšlení, sliby se stávají nezávaznými vějíčkami voličů, moc se upevňuje loajálním aparátem při radikálních škrtech rozpočtu v ostatních oblastech, dluh se stává běžnou formou života a všichni přitom mají na mysli jen blaho lidu a prosperitu naší země. Republikánské tlučhuby nahradili jiní tlučhubové, zpíti svou mocí, dali by také nejraději "do držky" šťouravým "čičmundům", jimž nestačí ujištění o jasnozřivosti, které se vyvoleným "partajnickou trafikou" dostalo. Ani těžká nemoc politika, ukazující, že v životě jsou mnohem důležitější věci, neodradí mnohé od nehorázných spekulací a farizejských prohlášení. Politické divadlo pro lidi, na rozdíl od vylhaných komunistických "radostných zítřků", hraje pochmurnou truchlohru o vyjedeném krámu, za jehož vyjedení mohou nakonec ti, kteří tam poctivě chodili nakupovat. Všichni slibují a

nikdo ničemu nevěří.

Do této atmosféry spadají také třetí tzv. "porevoluční" volby do samospráv. "Blbá nálada" ve většině malých obcí činí potíže se sestavováním kandidátek. Jinak "neohrožení bojovníci" stydlivě couvají před zodpovědností a ti, kteří pocítili "slast z vděčnosti" za tuto oběť právě od těchto kritiků, odmítají nechat na sebe pokřikovat, propírat a osočovat své jméno v jalových diskusích. Finanční "slast" na hony vzdálená tučným požitkům vládních úředníků a parlamentních "nedotknutelných" je navíc okořeněna tisíci drobných problémů, které pramálo zajmají vyšší patra politické scény a na které se u předlužených obcích nedostává peněz. Těch pár stovek měsíčně lze získat mnohem snáze a bez problémů s lidmi a nakonec i v rodině. Vznešená slova o zájmech obce pak už vůbec nikoho nezajímají, protože ve věku peněz se vlastnění nenosí.

Ten problém se dotkl i naší obce, kdy doslova v hodině dvanácté se podařilo nadšencům ze stran a z občanů nalézt oběti, z nichž většina se zlobit vůbec nebude, když nebude zvolena. Bylo by to na estrádní scénku, kdyby to nebylo smutné. Kdy konečně dorostou lidé k tomu, aby si těch, které si ze svého středu vybrali, začali vážit? Kdy pochopí, že zájem obce i občanů vyžaduje i nepopulární opatření? Kdy konečně páni poslanci přijmou nový zákon o obcích, který by ze zastupitelstva nedělal bezmocného sluhu a fackovacího panáka?

Nebo už bude muset přijet svatý Václav se svými rytíři, aby alespoň rozsvítil světlo naděje?

J S

Z JEDNÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

Provoz místní skládky

Místo : "Havránkova zmla"
Druh odpadu : hlína, stavební suť,
odpad ze zahrady
Provozní doba: sobota 8.⁰⁰ - 10.⁰⁰

Poplatky (vyhláška č. 3/98) :

- 1 kolečko 15,- Kč
- 1 malotraktor nebo koňský valník 60,- Kč
- 1 vlečka za traktor nebo nákladní auto 150,- Kč

Zpráva o ověření účetní závěrky za rok 1997

Obsahem zprávy je ověření účetní závěrky po formální a věcné stránce, průkaznost účetnictví, správnost čerpání účelových prostředků.

Hospodaření obce za rok 1997 vykazuje schodek hospodaření ve výši 513 194.01 Kč.

Výrok auditora :

Na základě provedeného ověřování se konstatuje, že účetní závěrka za rok 1997 byla sestavena na základě účetnictví vedeného v souladu s platnými právními předpisy a údaje v účetní závěrce pravdivě vyjadřují finanční situaci obce Kobeřice u Brna.

Rozbor hospodaření obce za I.pololetí r. 1998

Daňové příjmy	597 282.00
Nedaňové příjmy	176 304.55
Kapitálové příjmy	23 130.00
Přijaté dotace	62 000.00
Příjmy celkem:	858 716.55

Běžné výdaje	608 463.75
Kapitálové výdaje	400 946.50
Výdaje celkem:	1 009 410.25

Saldo příjmů a výdaje : - 150 693.70

Rozpočet obce za I.pololetí 1998 vykazuje schodek hospodaření ve výši 150 693.70 Kč.

Vyhláška č. 2/98 o místních poplatcích

Poplatek ze psa :

- první pes 100.00 Kč
- druhý a další pes 150.00 Kč

Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt :

Za osobu a každý i započatý den pobytu, není-li tento dnem příchodu 5,-Kč.

Poplatek za užívání veřejného prostranství :

- Poplatek činí za každý i započatý m² a den užívaného veřejného prostranství :
- umístění zařízení k poskytování služeb 50.00 Kč
 - umístění stavebního zařízení 20.00 Kč
 - umístění prodejního zařízení 100.00 Kč
 - umístění reklamního zařízení 200.00 Kč/rok
 - umístění skládek materiálu (déle než 1 měsíc) 10.00 Kč
 - umístění a provoz lunaparku, cik-kusů, atp. 100.00 Kč

- použití veř. prostranství pro kulturní a sportovní akce **10.00 Kč**
- použití veř. prostranství pro účely tvorby filmových a televizních děl **100.00 Kč**

Poplatek ze vstupného :

Kulturní, sportovní, prodejní akce a akce obdobného charakteru **7 %**

Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj :

Sazba poplatku za každý výherní hrací přístroj na 3 měsíce činí **5 000.00 Kč.**

Účinnost vyhlášky : 17.07.1998

Publikace "Jihozápadním cípem Těšanky" - průvodce

Tato publikace vznikla z iniciativy a laskavé pomoci obecních úřadů a obyvatel obcí Bošovice, Kobeřice u Brna, Lovčičky, Milešovice a Otnice. Jejím cílem je přiblížit Vám kraj nedaleko Brna. Publikace je členěna :

- Název obce, poloha, rozloha, její znaky, obyvatelstvo
- Příroda
- Historie
- Památky, pozoruhodnosti, stavby
- Kultura
- Doprava
- Služby
- Vybavenost
- Obecné informace

Publikaci si můžete zakoupit na obecním úřadě - cena 15.00 Kč .

ČERNÉ STAVBY

Zlozvyky z minulosti, kdy byl pašák ten, kdo se nikoho na nic neptal a jednal podle svého uvážení, třeba i proti zákonu, berou pomalu za své. Zákony a zákonná návaznost, za jejichž nedodržování je stále více postihována státní správa a samospráva, se pomalu, ale jistě přibližují občanům- vlastníků. Je to pochopitelné, neboť z jejich strany zpravidla vznikají prvotní problémy, za něž příslušná správa by mohla nést následky. Zvláště patrné je to v oblasti životního prostředí, kde obecné vědomí je obzvláště nízké a nejinak je tomu ve stavebnictví. Málokdo si chce přiznat, že jeho, byť chvályhodná, iniciativa, se může dotýkat druhého nebo všech a že mnohdy nebere v úvahu požadavky odpadového hospodářství, estetičnosti či dokonce bezpečnosti a nakonec nás všech. Nikdo totiž nežije sám na světě a i pro něho musí platit, že co nechce, aby jiní činili jemu, nesmí činit ani on jim. Nic na tom nemění argument, že pracuje na svém, protože zákon platí i zde. Proto se začínají množit postihy, které jsou zdrojem zbytečného rozhořčení, neboť jejich nepříjemný dopad si občan zavinil sám svou nedbalostí nebo dokonce úmyslem. Každý by si měl uvědomit, že dříve či později vyjde pravda najevo, třeba při evidenci majetku, jeho zaměření, sousedských sporech, přípojkách na vodu, plyn či kanalizaci nebo při odhadu a prodeji majetku.

Proto je vhodné takové situaci předcházet zákonnou cestou, která stavbu nejen legalizuje, ale současně chrání vlastníka i do budoucnosti. Námitky komplikovanosti či zbytečného úřadování a zdržování jsou naprosto liché, protože to není pravda. To si každý uvědomí až třeba v krajním případě při nařízení o odstranění stavby na základě řady odborných i zákonných důkazů.

Z tohoto důvodu obec ve spoluprá-

ci se stavebním úřadem před časem zveřejnila povinnosti spojené se zahajováním staveb, včetně možných následků a činíme tak i nyní.

Co to je stavba

Za stavbu se považují veškeré stavby, bez zřetele na jejich **stavebně technické provedení, účel a dobu trvání**. Rozlišují se stavby **trvalé a dočasné**. Vedle toho existují změny dokončených staveb, pod nimiž se rozumí **nástavby, přístavby a stavební úpravy** a také změny staveb před jejich dokončením, což jsou **změny proti stavebnímu povolení, popřípadě dokumentaci stavby ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení**.

Jaké rozlišujeme stavby

V podmínkách obce přicházejí v úvahu zpravidla dva druhy staveb: **jednoduché a drobné**.

Jednoduchými stavbami jsou:

- **stavby pro bydlení**, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m², pokud mají nejvýše 4 byty, jedno podzemní a tři nadzemní podlaží včetně podkroví
- **stavby pro individuální rekreaci**
- **přízemní stavby a stavby zařízení staveniště** pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m² a výška 15 m.
- **přípojky** na veřejné rozvodné sítě a kanalizaci
- **podzemní stavby**, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 300 m² a hloubka 6 m.

Drobnými stavbami jsou stavby, které **plní doplňkovou funkci** ke stavbě hlavní (zpravidla jednoduché) a které **nemohou podstatně ovlivnit životní prostředí**. Jsou to:

- **přízemní stavby**, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 16

m² a výška 4.5 m, např. kůlny, prádelny, letní kuchyně, přístřešky, zařízení pro nádoby na odpady, stavby pro chov drobného zvířectva, zemědělské drobné stavby, vrátnice, šatny, umývárny, hygienická zařízení, sauny, úschovny kol a dětských kočárků, čekárny a stavby sportovních zařízení

- **podzemní stavby**, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 16 m² a hloubka 3 m, např. sklepy, žumpy bez přepadu
- **stavby organizací** na lesní půdě, sloužící k zajišťování lesní výroby a myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výška 5 m, např. přenosné jednoduché přístřešky, krmelce, obo-rohy, krmné linky, posedy, strážnice, sklady krmiva, nářadí nebo hnojiva
- **oplocení** všeho druhu, tj. ploty umělé, samorostlé, ohrady, zídky apod.
- **připojení drobných staveb** na rozvodné sítě a kanalizaci hlavní stavby
- **nástupní ostrůvky** hromadné veřejné dopravy, **přejezdy** přes chodníky a na sousední pozemky, **propustky** a pod.

Do této kategorie nepatří stavby garáží, které jsou stavbou jednoduchou!

Jaké povinnosti odtud vyplývají pro občana?

Občan-stavebník je povinen vyžádat si buď **stavební povolení** nebo **ohlásit stavbu**. V některých případech se ohlašovací povinnost nepožaduje.

Stavební povolení je nezbytně nutné k realizaci **jednoduché stavby**. Stavební povolení vydává pouze **příslušný Stavební úřad** a to na **základě žádosti** a po

stavebním řízení. Žádost lze podat i prostřednictvím Obecního úřadu, který ji postupuje Stavebnímu úřadu i v těch případech, kdy shledá, že nepostačuje pouze ohlášení.

Povinnost ohlášení je postačující (a také nutná) u:

- 1. drobných staveb**
- 2. stavebních úprav** (t.j. prací, kterými se nemění vzhled stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby, nemění se způsob užívání stavby a nejsou ohrožovány zájmy společnosti)
- 3. udržovacích prací,** při jejichž provedení by byla ovlivněna stabilita stavby a její požární bezpečnost, její vzhled nebo životní prostředí.

Ohlášení se podává na Obecním úřadě v Koberčicích u Brna na předepsaném formuláři. Zde je také možno získat tiskopis žádosti na stavební povolení a blíže se seznámit s doslovným zněním stavebního zákona a příslušných vyhlášek.

Povolení ani ohlášení se nevyžaduje:

- u menších oprav, fasád, oprav vnitřních omítek, obkladů stěn, podlah a dlažeb, oprav střešní krytiny a povrchu plochých střech, komínových těles, oprav vnitřních instalací, výměn, oprav a nátěrů žlabů a odpadních dešťových svodů, oprav oken a dveří a jejich nátěrů, výměny dveřních a okeních křídel a oprav oplocení, nemění-li se jimi vzhled stavby
- u výměn nepodstatných částí konstrukcí stavby
- u oprav zařízení ústředního vytápění, větracího a klimatizačního zařízení a výtahů, budou-li je provádět oprávněné organizace nebo osoby
- u výměny zařizovacích předmětů, např. kuchyňských linek, van a jiného běžného vybavení stavby).

Výše uvedené práce však podléhají ohlašovací povinnosti, pokud je objekt kulturní památkou.

Kdy lze zahájit stavbu

Stavbu lze zahájit až po vydání stavebního povolení nebo vyjádření k ohlášení stavby příslušnými orgány, t.j. Stavebním úřadem a Obecním úřadem.

Poplatky

Zpoplatňuje se pouze vydání stavebního povolení. Ohlášení je bez poplatku, pokud nemuselo proběhnout šetření na místě. I tak nepřesahuje poplatek 300 Kč.

Sankce

Ten, kdo nedodrží nebo nedodržel podmínky zákona, se dopouští přestupku proti stavebnímu řádu a může být potrestán pokutou a to:

- do výše **10 000 Kč** u nesplnění ohlašovací povinnosti, neudržování stavby, odstranění drobné stavby bez ohlášení, znemožnění přístupu pověřeným osobám na pozemek, neplnění povinností stavebního dohledu, užívání drobné stavby bez ohlášení, což se týká i reklamních tabulí a propagačního zařízení
- od **10 000** do **25 000 Kč**, provádí-li práce bez potřebného územního rozhodnutí, provádí neoprávněnou změnu stavby, užívá stavbu v rozporu se stavebním povolením, ohlášením či kolaudačním rozhodnutím, prodlužuje i po upozornění bezdůvodně dokončení stavby, odstraní stavbu bez povolení příslušného orgánu, nepředloží ve stanovené lhůtě dokumentaci ap.
- od **25 000** do **50 000 Kč**, provádí-li novou stavbu bez povolení nebo v rozporu s ním, užívá stavbu bez kolaudačního rozhodnutí, neudržu-

je přes výzvy stavbu tak, aby neohrožovala osoby, neprovede ve stanovené lhůtě opatření nařízená rozhodnutím Stavebního úřadu ap.

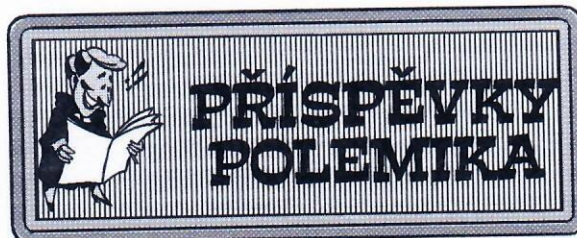
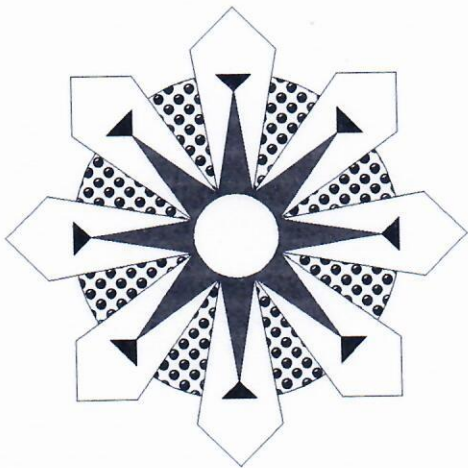
- od **50 000** do **100 000 Kč**, ten kdo bez stavebního povolení nebo v rozporu s ním provádí stavbu v chráněném území nebo ochranném pásmu a kdo takovou stavbu neodstraní i po rozhodnutí Stavebního úřadu

Tyto pokuty lze ještě v odůvodněných případech zvýšit. Lze však také přihlídnout k tomu, že stavebník požádá o dodatečnou legalizaci stavby.

Závěrem

Je na každém jednotlivci, aby zvážil, zda je tak těžké dodržet zákonné normy, nebo riskovat odhalení černé stavby.

Slabotinský

ANDĚL STRÁŽNÝ S HASIČÁKEM

Článek s tímto titulkem byl otištěn ve Vyškovských novinách 7. srpna 1998 a popisoval nezáviděníhodnou situaci řidiče škodovky s olomouckou poznávací značkou, který projížděl dálnicí směrem k Vyškovu. V úrovni Lulče došlo k vypadení nátrubku z karburátoru a následně k nebezpečnému požáru, při němž hrozil vzhledem k tropickému vedru, které v těchto dnech panovalo a rychle se tvořícím výparům výbuch. Řidič stačil sotva vyskočit z vozu. V tom však kolem projížděl automobil, jehož majitel měl ve vybavení vozu hasicí přístroj, kterým požár zlikvidoval. Tolik ke stručnému obsahu zmíněného článku.

Takovýchto situací vzniká na našich silnicích desítky, ne všechny však mají tak šťastný konec jako výše uvedená. Běh dalších událostí navíc ukázal, že zde zmíněným "Andělem strážným s hasičákem" byl dlouholetý člen Sboru dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna, pan Karel Kreutzer st. Svým pohotovým zásahem a projevenou duchapřítomností tak nejen zabránil zničení vozidla požárem, ale prakticky prokázal značnou dávku občanské solidarity, a svoji příslušnost k velké hasičské rodině, za což mu patří upřímné poděkování nejen od postiženého řidiče, ale i od celého Sboru dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna.

Zdeněk Ondráček, ml.

KOBEŘICE U BRNA NA TELETXTU

Jednou ze soutěží, kterou v měsíci květnu absolvoval koberský kolektiv mladých hasičů, byl již III. ročník soutěže "Memoriál Antonína Bartáka", kterou uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v Kroužku. Soutěžilo se zde v požárním útoku podle směrnic hry PLAMEN, v přeboru jednotlivce v běhu na šedesát metrů s překážkami v kategorii chlapci a děvčata a v požárním útoku podle směrnic mezinárodní soutěže CTIF (*Mezinárodní technický výbor pro prevenci a hašení požárů*).

Mimo vítězství v obou útocích patřilo v silné konkurenci koberským děvčatům i první místo v přeboru jednotlivce v běhu na šedesát metrů s překážkami. V kategorii děvčat dosáhla nejlepšího času *Lenka Hanačíková* a třetí místo v této disciplíně patřilo *Lucii Salajkové*.

Příjemným překvapením však bylo pro celý kolektiv i zveřejnění těchto výsledků na teletextu TV NOVA, kde jsou na **str. 150** zveřejňovány aktuální zajímavosti z oblasti požární ochrany a v průběhu měsíce května a června zde byly zveřejněny i výsledky uvedené soutěže. Tak se název naší obce objevil tedy i na stránkách teletextu.

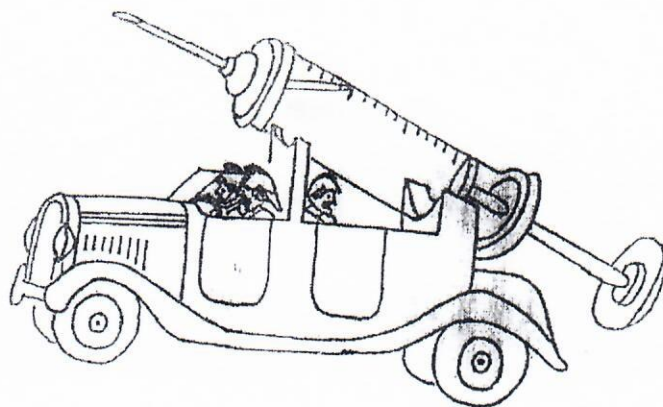
Mimo již uvedené strany 150 jsou na **straně 747** teletextu TV NOVA zveřejňovány aktuality z nabízených služeb Hasičské vzájemné pojišťovny a.s.

Zdeněk Ondráček

PODĚKOVÁNÍ

Hasiči děkují touto cestou všem občanům za podporu, pomoc a pochopení, při sběru železného šrotu, který byl proveden v sobotu 20.června 1998.

VÝSTUP Z TURISTICKÉ ANONYMITY

Náš kraj byl okolím vnímán jako nezajímavý vzhledem k atraktivnějším oblastem, jimž kralovaly zámky, hory, jeskyně či rozsáhlé vodní plochy. Kdesi v pozadí čekal jak Popelka, až si ho někdo všimne. A zatím pomalu stárnul se svým obyvatelstvem, zůstával mimo turistické trasy, protože nic nenabízel. Jestliže neměli zájem obyvatelé, zcela určitě ho neměli ti, kteří na jeho katastru hospodařili. Spíše naopak jim uvedený stav nerušeného poklidu vyhovoval, protože jim umožňoval libovůli a zcela zdarma. Rozvoj obcí a blahobyt obyvatelstva bylo to poslední, čím by se trápili. Proč však bychom měli být zaostalejší, nenápadnější a také chudší než sousední oblast Slavkovského bojiště?

Tuto otázku si položili starostové pěti obcí, Bošovic, Kobeřic, Lovčiček, Milešovic a Otnic a rozhodli se změnit tento dojem. Využili k tomu sousedství obcí s historickou cestou Těšankou a vydali společně publikaci nazvanou "Průvodce jihozápadním cípem Těšanky". V tomto útlém dílku shromáždili nejpodstatnější údaje o kraji a svých obcích na základě dokumentace i vyprávění a doplnili je obrázky i fotografiemi, charakterizujícími významná místa a krajinu. Je určena především k propagaci kraje, k orientaci v jeho současném stavu, historii i pověstech a zvycích. Měla by však mít své místo i u obyvatel obcí, tak jako dříve si lidé uchovávali dobové významnější počiny spojené s jejich rodištěm či bydlištěm.

I když jistě zde každý může něco postrádat, může nalézt i nepřesnosti, je nutno vzít v úvahu především účel a finanční prostředky, které nedovolily vyčerpávající informace s rozsáhlejším popisem souvislostí. Nebylo by to přehledné a především pohotové. I tak to byly náklady nemalé, kterých však není třeba

lítovat. Je to první počín, který jistě bude sloužit obcím ke cti a posílí jejich sebevědomí a sebevědomí občanů. Náš kraj se zviditelňuje a má co zviditelňovat.

SJ

Ukázka z publikace :

KOBEŘICE U BRNA

Edvarda Beneše a první poválečný ministr zahraničního obchodu. Jeho rodný dům dodnes stojí. Oba jsou čestnými občany obce.

Obec je významnou zemědělskou oblastí. Tvořilo ji velké množství soukromých rolníků, zvláště v ulicích Vrchní a Dolní, kde byly zemědělské usedlosti. Po r. 1957 všechno přešlo pod zemědělské družstvo. V současné době zde hospodaří a. s. Agria.

PAMÁTKY, POZORUHODNOSTI, STAVBY

● Římskokatolický kostel sv. Jiljí

Původně románská rotunda, z níž se dochovala chrámová loď s obětištěm. Po nákladné rekonstrukci byl v 80. letech obnoven původní prostý vzhled. Památkově chráněný objekt.

● Zámčisko (velké a malé)

Zbytky kamenného zdiva tvrze, jako památka po zaniklé osadě Mezilesice v trati Haklík.

● Mohyly

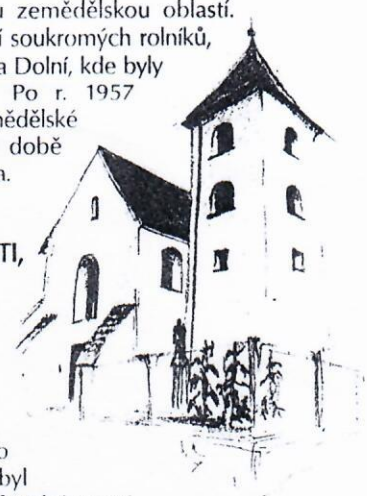
V lesních tratích Bezedník, Kolíbské a Křestánov jsou pozůstatky po objevených pohřebištích.

● Pískovcová náhrobní deska

V kostele sv. Jiljí patříci Adamu st. z Věžník a z vnější strany kostela Ludmily z Věžník.

● Modlitebna čs. církve husitské

Bývalá škola a později chudobinec, od r. 1955 modlitebna, nacházející se v ulici Na kopci.

OHLÉDNUTÍ

Opět se blíží volby do obecních zastupitelstev a vy občané budete rozhodovat o tom kdo bude tuto obec řídit, kdo se vás bude zastávat a kdo po vás bude vyžadovat plnění občanských povinností, vyplývajících se zákonů této republiky. Chtěla bych se v této chvíli ohlednout za uplynulými čtyřmi roky, za prací odstupujícího zastupitelstva.

Zastupitelstvo bylo zvoleno v listopadu roku 1994 a čekal je ne jeden úkol a hlavně nemálo nepopulárních rozhodnutí. Jako první se objevilo vyřešení plynofikace nebo kompletní elektrifikace obce. Na základě rozhodnutí vás, občanů, byla zvolena alternativa plynofikace a začala jednání o výběru vhodného dodavatele. Zemní práce započaly na podzim roku 1996 a v zimě roku 1997 již většina občanů oceňovala výhody plynového vytápění. Při této akci byla pozoruhodná jednota občanů, jejich účast na veřejné schůzi, což je pochopitelné, protože se jednalo o zlepšení ovzduší v zimních měsících, ale také o usnadnění práce s topením a popelem. Horší už to bylo, když obec musela přikročit k jednání s ČSAD o autobusové dopravě. Tehdy si členové zastupitelstva museli ledacos vyslechnout, ale z hlediska finančního rozpočtu pro obec nebylo udržitelné nechat jízdní řád beze změn. Po mnoha jednáních a konzultacích a za přispění p. Ellederové jsme dospěli ke stavu, který trvá dodnes a je za stávajících podmínek snesitelný. Není ideální, ale obec bohužel na více spojů nemá peníze.

Členům zastupitelstva se tak jako všem lidem nevyhýbají osobní problémy a v tomto období to byly ztráty tragické. Tyto ztráty načas ochromily činnosti komisí při Obecním úřadu, které doznaly podstatné změny, hlavně komise stavební a kulturní. V letošním roce odešel navždy i člen zastupitelstva pan Bohumil Oslík.

V průběhu tohoto období doznaly změny některé zákony, např. zákon o odpadech. Z toho důvodu bylo třeba novelizovat obecní vyhlášky, a proto, aby byli občané s těmito problematikami seznámeni, bylo svoláno několik veřejných zasedání pro všechny občan.y Jaké však bylo rozčarování, když schůzí se zúčastnilo nejvíce 15 občanů. Tento problém totiž řeší povinnost občana, ne jeho pohodlí a tak to mnohé nezajímá. Že dodržování vyhlášky chrání občany před nepříjemnostmi, to už nedojde.

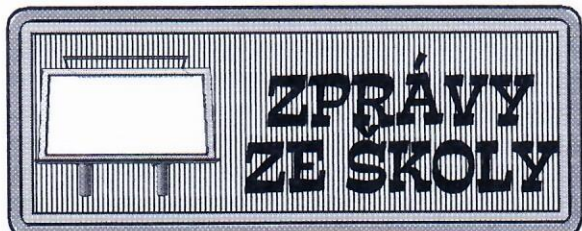
O jednotlivých stížnostech občanů, a je jich požehnaně, se rozepisovat nebudu. Víte sami, že některé řešit lze, mnohé jsou přenášeny dále, např. odvoz popelnic, oprava osvětlení apod., ale některé případy řešit není možné a není ani v silách Obecního úřadu či zastupitelstva, protože se narazí na jednu podstatnou věc, kterou jsou peníze. Každý chce za odvedenou práci zaplatit, ale obec má příjem omezený placením daní. A do toho patří i daň z nemovitostí. občané daň neuhradí - obec neobdrží peníze. A tak to jde pořád dokola.

Víme, že mnohé z toho, co si zastupitelstvo předsevzalo nebylo splněno - oprava silnic, čistička odpadních vod a jiné menší akce. I ta plynofikace není plně uhrazena.

Jako člen zastupitelstva nebudu naši práci hodnotit, to ať udělá někdo nestranný, ale myslím si, že obec Kobeřice u Brna se proměňuje a obléká si nový kabát veselých barev, čistoty a zeleně.

A nově zvoleným členům obecního zastupitelstva bych chtěla popřát nejen za sebe, ale i za všechny radní - hodně finančních prostředků do obecní poklady, bohaté sponzory, chápající a pomáhající občany a hlavně schopnost rozumné domluvy s každým.

Marie Jedličková

NÁVŠTĚVA KINA

Ve čtvrtek 17.září jsme se sešli ve školní šatně a ve tři čtvrtě na osm jsme odjeli do kina na pohádku "Lotrando a Zubejda". Byla pohádka podle Karla Čapka a také jsme se u ni zasmáli. Hlavní hrdinové byli starý loupežník Lotrando a jeho syn Lotrando mladší. Také sultán Solimán a Zubejda, Hálí, Bělí, Zelí a drvoštěp . Byla to veselá pohádka a také se u ni zpívalo a hrálo.

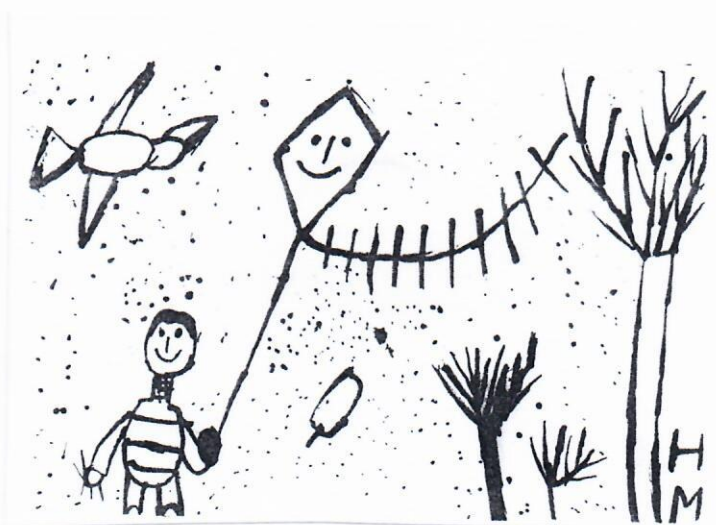
Jiří Hrbek

Ve čtvrtek ráno v 7.³⁰ hodin jsme odjeli do Slavkova. Jeli jsme na pohádku Lotrando a Zubejda. Pohádka se mi moc líbila, protože byla plná veselých písniček a

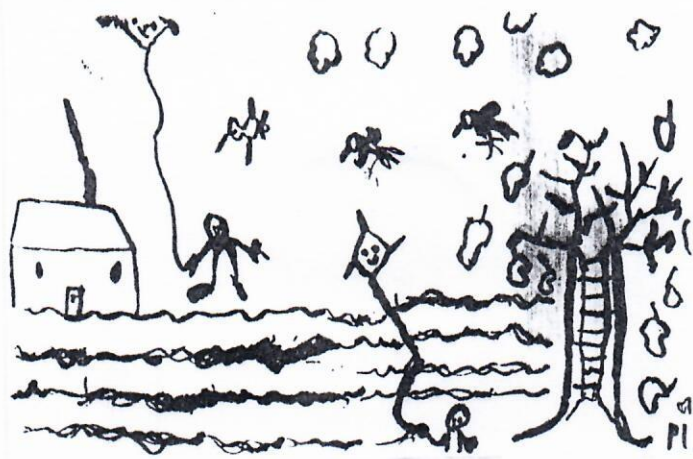
humoru. Když jsme odjížděli, viděli jsme taky Terezku, kterou dobře znám, ale nechodí k nám do školy. Když jsme přijeli, měli jsme ještě dvě hodiny. Pak jsme šli na oběd a domů.

Lucie Lelovicsová

Jeli jsme autobusem přes Nížkovice a Heršpice a jeli jsme do Slavkova. Když jsme přijeli do kina, posadili jsme se a jedli jsme. Za chvíli jsme začali tleskat a pohádka začala. Na plátně se odehrála pohádka O Lotrandovi a Zubejdovi. Líbilo se mi jak se princezna uzdravila. A nelíbilo se mi, jak tatínek umíral.

Katka Krahulová

Jeli jsme autobusem přes Nížkovice a Heršpice až do Slavkova. Vystoupili jsme a běželi jsme do kina, aby jsme se zahřáli, protože byla zima. Posadili jsme se a pohádka začala. Byla to pohádka o Lotrandovi a Zubejdě. Měla krásné písničky. Lotrando měl být loupežníkem, ale moc ho to nebavilo, ani to neuměl, ale slíbil to tátovi, který mu umřel. To se mi nelíbilo. Ale líbilo se mi, že jsme v autobuse zpívali.

Jolana Tihlaříková

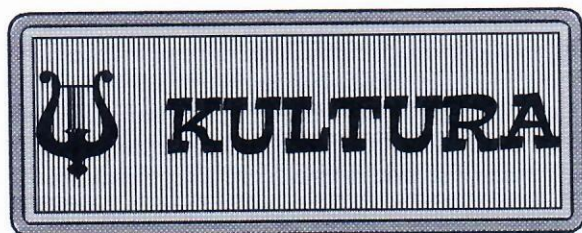
PODĚKOVÁNÍ

K Mezinárodnímu dni dětí poskytly žákům ZŠ v Koberčicích u Brna krásný dárek místní firmy "Tesařství" a "Obchod".

Zakoupily dětem vstupenky na filmovou pohádku "Jezerní královna".

Ředitelka základní školy p. Lebedovi a p. Janouškovi upřímně děkuje.

- ◆ Sucho-li na svatého Havla - bude budoucí rok suchý
- ◆ Studený říjen - zelený leden
- ◆ Šimona a Judy - zima leze z půdy
- ◆ Jíní o Věech svatých věští tuhé mrazy o vánocích
- ◆ Když na Dušičky jasné počasí panuje - příchod zimy to označuje

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- ◆ Teplý říjen - studený listopad
- ◆ Když dlouho listí nepadne, tuhá zima se přikradne
- ◆ Bouřka v říjnu třeba malá, sotva na to zima stálá
- ◆ Mlhy v říjnu - sněhy v zimě

OHLÉDNUTÍ ZA HODY 1998

Podzim převzal svou vládu a čeká nás neveselý čas plískanic a nepohody. Hodové veselí, které vždy první zářijovou neděli zavládne v celé dědině připomíná už jen omšelá máje a vzpomínky na pěkné chvíle strávené společně při dobrém vínku, dobré muzice a veselé písničce.

Letošní hody provázel déšť, který záhy ubral na kráse štíhlé a vysoké máji, neodmyslitelného to symbolu hodů. Jen krátce se zaskvěla ve své barevnosti fáborů, které se měly jen v lehkém vánku zvedat jako barevné stuhy na krásných krojích šohajů a děvčic. Příroda si však nedá poručit a protože místo vánku přišel silný vítr, odnesl skoro všechny pentle málem i s májí. Protože se našel nějaký dobrák, který posílený alkoholem si chtěl hrát na dřevorubce a spletl si náves s lesem, kde se stromy kácí a pokusil se

máji podřezat, trnuli stárce, aby jim jejich pýcha skoro 28 m vysoká nespadla ještě dřív než hody skončí. Ale vše nakonec dobře dopadlo, máje vydržela, počasí se alespoň na nedělní odpoledne umoudřilo a můžeme klidně konstatovat, že ty letošní hody se opravdu vydařily. I přes všechny problémy ať už finanční nebo organizační vše bylo jak se patří. Bohužel nelze se nezmínit o tom, že jsou mezi námi lidé, kteří nejsou ochotni alespoň jednou v roce přivřít oči nad ruchem a hlukem, který ke každé takové akci patří. Ale i to se dá s trochou dobré vůle překonat. To, že se stárce a nejen oni schází před hody v sokolovně není jen bezduché hulákání, vyzpěvování a opijení se, ale svědčí to o tom, že chtějí novými nápady přispět k obohacení a vylepšení této tradice, aby se tato akce stala opravdu důstojnou a zajímavou pro celou obec, a nejen pro ni. Právě tady a při těchto mnohdy velmi veselých a zajímavých setkáních se zrodil nápad se slibem stárků, že jejich příchod na parket není jen chaotické pobíhání, ale má řád a úroveň, což se jinde na hodech nevidí a letos to byl nápad s trakači a vyznamenáním nejstaršího stárka. Oč veselejší byla podívaná na děvčata v krojích, která jejich stárce povozili na vypucovaných, dnes již opomíjených a téměř historických vozidlech. Stálo jim to za tu námahu je sehnat po celé dědině, umýt, některé i natřít. Mnozí majitelé ani netušili, jak kvalitní a pěkný trakač vlastní. Sama jsem se několikrát jejich tak zvaných zkoušek účastnila, a věřte, že je to bezva parta, která má vztah k této krásné tradici a záleží jim na tom, aby se udržela a neupadla jako mnohde jinde. Jsou ochotni pro to obětovat svůj čas, síly a také finance, bez kterých se vypravení stárka ani stárky neobejde. Mnozí z vás si jistě všimli, že ty kroje si již několik let oblékají jedni a titíž, sem tam se mezi nimi objeví nová tvář, mnohdy i cizí. Jejich věkový průměr nepatří k těm nejnižším, mohli by se mnozí již

jen dívat, jak se jiní snaží, ale těch co by měli přebrat žezlo hodů je jen velmi málo a mnohým se do toho nechce. Do roku 2000 máme snad vystaráno jak řekl pan starosta. Ale co pak? Najde se stejná parta mladých, která půjde v jejich šlépějích? Mnozí nad tím mávnou rukou a řeknou: "Šak on se zase někdo najde." Ale zatím to tak nevypadá. Např. v Heršpicích neměli stárky už dva roky. V Lovčičkách sice stárce byli, ale to se s našimi hody nedá srovnat. O tom, že naši stárce to dělají s veškerým nasazením a zodpovědností svědčí i to, že se letos domluvili a toho "nejmenšího a nejstaršího" z nich veřejně dekorovali za jeho 10-ti leté působení v jejich řadách. Dali tak najevo, že si dokáží vážít práce a ochoty, s kterou rok co rok, ať už jako stárek nebo sklepník sdílel s nimi i přes značně na stárka pokročilý věk veškeré přípravy a zajišťování této akce. Kdo byl na nedělní hodové zábavě, jistě mi dá za pravdu, že atmosféra byla spontánní a báječná. Když mu zpívali jeho nejoblíbenější písničku, bylo to opravdu od srdce, a na nich bylo vidět, že do toho dokáží dát všechno. A tímto svým nadšením jistě strhli mnoho přítomných, kteří s nimi vytvořili opravdové společenství lidí, kteří alespoň jednou v roce hodí za hlavu všechny své starosti, neshody, a že ruku v ruce si společně zazpívají při dobrém vínku a veselé muzice. A to je to podstatné. Dokázat se i v tom dnešním uspěchaném životě zastavit, zapomenout na ty všední starosti, které nás stejně neminou a alespoň na chvíli si zpříjemnit život, který je mnohdy tak málo veselý. Vždyť už naši předkové tyto hodnoty uznávali a ctili. Když přišla doba hodů, někde posvícení či pouti, odložili všechnu práci a šli se pobavit. Všichni společně, v tu chvíli si byli všichni rovni, pán či sedlák, bohatý či chudák. Proto se tyto tradice udržely až dodnes. A my bychom měli usilovat o to, abychom je udrželi pro ty co přijdou po nás. Aby i naše děti a děti jejich dětí mohli stejně

jako my prožít tyto radostné chvíle, aby se nestaly tyto akce pouhými přežitky dnešní doby. Stále víc ubývá těch, kteří jsou ochotni pomoci při takové příležitosti. Dřív, když hody zajišťovali např. Sokoli, měli na starosti jak stránky finanční, tak i vše ostatní. Stárci samozřejmě přiložili ruku k dílu. Dnes je to však trochu jinak. Finanční efekt ovlivňuje počasí, které není mnohdy příznivé. Podepsalo se i letos na malé účasti hodovníků zejména v sobotu. Jediný kdo byl ochoten podstoupit risk prodělku, bylo vedení místního pohostinství. Které sice zajistilo občerstvení, ale vše ostatní leží na bedrech stárků a těch, kteří jsou ochotni jim pomoci. To, že děvčata před hody odtravní chodníky na návsi je bráno jako samozřejmost. Ale kdyby stárci nebyli, kdo by se toho ujal? Možná tak ještě někdo s OÚ, nebo nějaká parta Ukrajinců, kteří by to nedělali zadarmo. A to je jen jedna z mála věcí, kterou si rok co rok stárci vzali za své, aniž by je o to kdo požádal. Jistě jsou mladí, ať něco udělají navíc. Ale těch mladých je tady mnohem víc a nejsou ochotni mnohdy ani přijít a podpořit je svou účastí. Mám trošku obavy do budoucna, že i když se najdou ochotní stárci, nevím, zda se po změně vedení místního pohostinství najde organizace či několik dobrovolníků k zajištění financování takových akcí. Ty už přestávají při dnešních cenách a malého zájmu veřejnosti být ziskové. Ale naopak. Jen pro vaši informaci. Kapela, která zde hrála 2 dny a dá se říct, že dobře, i když jsou lepší stála 21 500,- Kč. To je sice nejvyšší položka, ale vzhledem k celkem nízké ceně vstupného a malé účasti se na ni nevydělalo. Když se spočítají všechny položky, letošní hody stály hospodu prodělek asi 7 000,- Kč. Neuvádím tato čísla jako výstrahu těm, kteří by snad chtěli hody pořádat, ale abychom si uvědomili, že je třeba se zamyslet nad tímto problémem. Zda chceme hody jen proto, abychom vydělali, a nebo nám záleží na

udržení tradice a na tom, aby hody vůbec byly. Při troše dobré vůle to jde. Ale záleží na tom, zda se dokážeme domluvit a jít do toho společnými silami, nehledě na to, že z toho něco kápne. Věřím, že se najdou lidé ochotní toto riziko podstoupit. Záleží na nás na všech do jaké míry jsme ochotni udělat pro to víc, než jen kritizovat a házet flintu do žita. Všechno jde, ale musíme chtít. Chtít přiložit ruku k dílu nejen na svém, ale i přispět věcem veřejným. Abychom nemuseli jen vzpomínat na to co bylo. Ale těšit se i na to co přijde. Chceme doufat, že i příští rok se zase sejdem pod májí, a budeme se těšit na to, že se společně budeme veselit a budeme si moci opět zazpívat, až se k ránu budeme rozcházet za svými povinnostmi stejně jako letos. "Hody, milé hody už sem dohadoval." Věřím, že nedohodujeme doopravdy.

Alena Hobzová

AKCE KULTURNÍ KOMISE

Kulturní a školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna pořádala v květnu odpolední posezení s písničkou, věnované zejména našim starším spoluobčanům, ale i všem těm, kteří si rádi zazpívají, poslechnou veselou historku, vtip, či jen posedí v příjemném prostředí zasedací místnosti OÚ. Vzhledem k tomu, že se tato akce setkala i přes malou účast s kladným ohlasem, chceme ještě letos tuto akci opakovat. Zveme proto všechny, ať už mladé nebo ty starší. Přijďte se pobavit při hezké písničce. Je zajištěna hudba, občerstvení. Bude možnost se společně podívat na videokazetu z letošních hodů, a přivítáme i jakýkoliv podnět z vašich řad, abychom věděli co vás zajímá, nebo co byste chtěli slyšet. Budeme se těšit na vaši účast.

Alena Hobzová

DOBA PO BÍLÉ HOŘE : **Kobeřice pod vládou Lichtensteinů**

První panovník z rodu Lichtensteinů Ferdinand II. rok 1622-1643, podstoupil koncem roku, a to v listopadu právo, které mu příslušelo na zabavených statcích Karla z Kounic, knížeti Maxmiliánovi z Lichtensteina a zároveň mu poukázal platit na daných statcích tohoto panství odměnu za válečné reparační a zásluhy. Peníze na udržování vojska v minulých letech půjčené a kromě toho poručil přidat ještě sto tisíc zlatých. Zboží ždánské bylo tehdy odhadnuto asi na 185 000 fl. rýnských. Potom bylo přenecháno Maxmiliánovi asi za 180 000 fl. rýnských. Kníže měl pouze doplatit rozdíl svých požadavků nedosahujících této hodnoty. Rod pánů z Lichtensteina se datuje v listinách zemských již od roku 1133 a jejich původní sídlo bylo v Dolních Rakousích asi tvrz Lichtenstein. Jejich vzácně důmyslný znak v podobě znaků královských, jimiž se skutečně mohli i státi, je skutečně velice okázalý a v té době i složitý dle jejich panství, zásluh a vlastnictví.

Lichtenteinský znak se skládá :

šest štítů: uprostřed knížecí rodový znak tj. zlatý pás nad červeným nahoře vpravo slezská orlice, vlevo znak Kuenritů /byl to vymřelý spřízněný rod - viz. další pověsti/, dole potom byl znak vévodství opavského barvy červená a stříbrná; vlevo potom byl znak Reiterberský. Dole uprostřed znak vévodství krnovského. Nad celým znakem je rozvinut purpurový hermelín, podšíváný

pláštěm knížecím a zdobený nahoře knížecími insigniemi - tj. korunou.

Kníže Maxmilián syn Hartmana z Lichtensteina se narodil v roce 1578 a v téměř dvaceti letech zasnouben s Kateřinou dcerou Jana Šembery z Boskovic a později sňatkem s ní získal Pozořice, Bučovice, Nový Hrad a mnoho nových osad a obcí mezi jinými i obce před lesem, a to Kobeřice, Nížkovice, Milešovice, Otnice, Lovčičky - kdysi panství pánů z Deblína, dále potom Bošovice a Velké Hostěrádky, a i ostatní obce a osady na Ždánsku a Bučovsku. Z otcovského rodového dědictví měl též značné statky a državy včetně Cahnova a Rabesburg aj. v Dolních Rakousích.

Kníže Maxmilián byl vychován v českobratrském přesvědčení, ale i když se zpronevěřil českobratrství spolu se svým bratrem Karlem a Gundakarem přesto, i přes své katolictví tajně pomáhal bratřím a byl vůči nim tolerantní ba dokonce i v mnohých případech záchrana. V roce 1601 byl jmenován dvorním radou císaře a věnoval se stavu vojenskému. Moravští stavové mu velice věřili a svěřili mu v roce 1605 velení nad pěšáky, který měl zemi chránit proti Uhrům. V roztržce mezi Rudolfem a Matyášem stal Maxmilián na straně Matyášově. Po smrti Matyášově přijímal od vojáků přísahu jeho věrnosti pro Ferdinanda II. a naverboval též asi 800 -1000 mužů což byl veliký úspěch. V osudné bitvě na Bílé Hoře velel Maxmilián svým pověstným dragounům tak, jak za Napoleona. V téže bitvě těžce raněný generál Buqoy ho ustanovil velitelem veškerého vojska. Po bitvě převzal Maxmilián od staroměstských korunu a korunovační klenoty království a potom pronásledoval prchající nepřátele na Moravu. Po čas, kterým byl kardinál-biskup Dietrichstein v Římě při volbě papeže, byl jmenován Maxmilián spolu s panem Popelem z Lobkovic, královským komisařem v povstaleckých jednáních, správách a záležitostech. Po příchodu

Dietrichsteina šel do tažení proti Uhrám a v následujícím roce v říjnu dobyl proti hraběti z Thurnu vítězství a získal Kladsko a část Slezska. V téže roce císař povýšil, jak Maxmiliána tak i jeho bratra Gundakara do stavu knížecího. Zakrátko i přes své názory a přesvědčení se stává hlavním velitelem protireformačního vojska na Moravě a ve Slezsku.

A tak se pozvolna staly Ždánice zase střediskem rozsáhlého panství, k němuž až do roku 1848 náleželo těchto devatenáct vesnic a osad. Rozdíl mezi vesnicí a osadou: osada je bez kostela a církevní správy. Ves později obec s kostelem farním nebo alespoň filiálním a správou vesnice s rychtářem později starostou.

Do panství ždánického se přičleňovaly tyto vesnice a osady: Archlebov, Bošovice, Dambořice, Dražůvky, Hostěrádky, Kobeřice, Lovčice, Lovčičky, Milešovice, Mouřínov, Násedlovice, Nechvalín, Nenkovice, Nížkovice, Ostrovánky, Otnice, Věteřov, Uhřice a Želetice. Později k nim přibýly v roce 1792 Karlín a v roce 1858 Žarošice, do té doby samostatná vesnice pod panstvím klášterním. Dále od roku 1863 Strážovice.

Po smrti Ferdinanda II. povolal Ferdinand III. knížete Maxmiliána do svých služeb proti Turkům a svěřil mu pevnost Ráb. Dle okolností přijížděl kníže z Uher do Rabensburku, kde podepsal dekret týkající se panství ždánického. Kníže a kněžna vynikali zbožností a byli ve spojení s mnoha kláštery a konfesemi a bohatě je obdarovávali, a tím si získali uznání katolické hierarchie a katolicismu. Na Moravě založili pavlánský klášter a pozvali Pavlány z Říma do Vranova u Brna a za odměnu byli přizváni do řádu, jehož byli i členy. Od těch dob míval Maxmilián vždy při sobě dva členy - kněze řádu. A tak ustanovil po své smrti, aby byl pohřben v řeholním hábitu. Po jeho smrti v roce 1863 zdědil panství ždánické jeho bratr Gundakar.

(Pokračování rodu Lichtensteinů v příštím vydání).

Jiří Beneš

PŘEHLED EVIDENCE OBYVATEL

období: 05 - 10/1998

Přihlášení:

Iva Hrubá	čp. 28
Kateřina Hrubá	čp. 28
František Kratochvíl	čp. 184
Alexandra Kadlecová	čp. 97
František Kovář	čp. 95
Stanislava Kovářová	čp. 95
Tomáš Kovář	čp. 95
Stanislav Kovář	čp. 95
Marta Kachlířová	čp. 121

Narození:

Jakub Jelínek	čp. 187
---------------	---------

Odhlášení:

Edita Ondráčková	čp. 233
Anna Ondráčková	čp. 233
Marie Ondráčková	čp. 233
Andrea Blažková	čp. 219
Jiří Banáš	čp. 134

Úmrtí :

Bohumil Oslík († 04.06. 50 let)	čp. 222
Marie Bartáková († 24.06. 86 let)	čp. 164
Bořivoj Večeřa († 27.06. 74 let)	čp. 149

Antonín Hudec
(† 29.07. 76 let)

čp. 262

Antonín Sedlák
(† 12.10. 78 let)

čp. 74

Sňatky :

20.06.1998

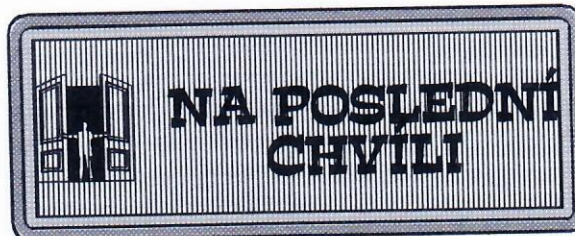
ing. Antonín Blažek - Andrea Hloušková
Troubelice Kobeřice u Brna-Bílý vlk

Celkový počet obyvatel :
stav k 31.10.1998 : 515 osob

Blahopřejeme

5.7. Věra Svobodová	50 let
12.7. Marie Zachrdlová	70 let
21.7. Vít Svoboda	70 let
26.7. Luděk Cakl	50 let
31.7. Jindřich Beneš	50 let
12.8. Ivan Sedlák	50 let
1.9. Miloslav Machát	50 let
27.9. Václav Haď	50 let
7.10. Marie Nejedlíková	60 let
22.10. Jaroslav Svoboda	50 let
29.10. Marcela Svobodová	50 let

BILANCOVÁNÍ

Pomalou končí další volební období obecního zastupitelstva po tzv. sametové revoluci a jak bývá zvykem, je třeba trochu se ohlédnout. Podívat se na to co se podařilo a co jsme zůstali dlužni, co všechno se během těch uplynulých let stalo dobrého i zlého. Není třeba, a ani by to nebylo vhodné, vypočítávat jednotlivé položky, neboť nejde o statistiku, ale o to, jaká východiska jsou vytvářena pro nastupující zastupitelstvo a pro další rozvoj obce.

Čtyři roky je dlouhá i krátká doba. Dlouhá pro toho, kdo hledá sám sebe, bez prostředků, dlouhodobé koncepce rozvoje obce a bez pomoci a pochopení občanů. Krátká naopak pro toho, kdo pln elánu úspěšně mění podobu obce tak, aby se staré a dobré harmonicky snoubilo s novým a perspektivním a pro úspěšnou budoucí vizi, podporovanou občany, mu chybí čas nebo peníze, anebo také obojí.

Skutečnost zpravidla bývá někde uprostřed. Ne všechno se podaří a ne se vším můžeme být plně spokojeni. To ale není nic neobvyklého, protože tak to funguje i u jednotlivců, v rodinách, na pracovištích. Vždycky je však důležité, aby ta negativní část nepřevýšila klady naší činnosti. A bylo by nemoudré, kdyby to ,co se podařilo, zůstalo v pozadí.

Kdybychom hledali největší úspěšný

počin, bude to bezesporu plynofikace obce. Téměř ve všech domech je takovou samozřejmostí plynové topení či vaření na plynu, že ani nevzpomenou na problémy s uhlím a popelem, vymetáním komínů či nedýchatelným ovzduším ze sirnatého kouře, valícího se z komínů. Dnes je to tak samozřejmé, jako stabilizované zásobování pitnou vodou, stoprocentní telefonizace obce či posílení její elektrické sítě další trafostanicí a obnovou vedení v podstatné části obce. Jako kdyby to tady bylo odjakživa. A přitom jsou za tím četná, mnohdy obtížná a časově namáhavá jednání často nedocenených lidí, kteří hledají neoptimálnější řešení, potřebné finanční prostředky a mnohdy také odvahu vydržet. Vždyť koho napadne, co všechno se skrývá za dobře fungující obcí, za řadou projektů, územních plánů, náprav a narovnání vlastnických vztahů, za vyhláškami, jež dávají životu v obci řád a občanům pravidla a také jistotu.

Jistota je třeba v tom, že funguje škola a mateřská školka, že je organizován sběr odpadu podle druhů, že školní kuchyně slouží za výhodných podmínek i občanům, že doprava je v pracovní dny stabilizovaná s optimální četností, že na obecním úřadě lze vyřdit mnoho věcí, pro něž by jinak bylo nutno jezdit do města, že občané jsou o důležitých věcech dostatečně informováni, že se podařilo zajistit povolenou skládku na stavební odpad a její řízený provoz, že je udržováno veřejné prostranství včetně hřbitova, že obec nepustí chátrání obecního majetku, podporuje udržování kulturních tradic, poskytuje své prostory i občanům a organizacím pro soukromé účely, nezapomíná na občany při

významných jubileích i ve chvílích rozloučení.

Obecní budovy a majetek dnes určitě nepatří k tomu nejhoršímu v obci, spíše naopak. Obec se podílí i na pomoci jiným správcům a majitelům kulturně hodnotných budov. Pod svá křídla postupně přebírá i drobné kulturní památky, které nebyly jejím majetkem, podporuje usazování nových obyvatel pro stabilizaci obyvatelstva a také finančních zdrojů.

I škarohlíd musí přiznat, že obec se mění. Určitě to není jenom bezejmenná část kdesi na konci světa, ale plnohodnotné místo, které má svůj znak i prapor, vyvěrající z bohaté tradice, její jméno se neztrácí ani mezi obcemi okresu, má svého zástupce v dozorčí radě Respona, a.s., je aktivním členem sdružení Politaví, velice významně a aktivně se podílela na originálním a vůbec první oficiální publikaci o obcích jihozápadního cípu Těšanky, zajímají se o ni orgány a veřejnoprávní a zájmové organizace regionálního i celostátního významu.

To všechno není zadarmo. Plyn, škola, hřiště Na Valech, údržba budov, skládka i doprava či stravování občanů vyžadují peníze. A nemalé. Bez dluhu jsme nezůstali ani my. Musely zůstat stát jiné věci, které je třeba řešit, jako vozovky, kanalizace, čistička, hřbitovní zeď atd. Jistě je to škoda, ale jinak to nejde. Nelze žít jenom na dluh, je třeba splácet, aby obec zůstala věrohodným partnerem i do budoucnosti. Nepomůže-li si sama, nikdo jí nepomůže. A to pomalu končící zastupitelstvo nedopustilo.

Chtěl bych všem, kteří pomohli a obětavě se zapojili do naší obnovy, ať

občané, podnikatelé, umělci i děti, poděkovat. Všem, i těm, kteří se toho nedožili. Zejména z řad zastupitelů a komisí obecního úřadu. I všem těm, kteří měli pro nelehkou práci zastupitelstva pochopení. Všem těm, pro které není obec jenom pojmem, ale skutečným životem.

Jiří Slabotinský

ACH TO STOČNĚ..

Bude se muset hledat pravda?

Neexistuje platba, u níž by nebyly problémy. Stočné není výjimkou. Kolik jenom důvodů si dokáží neplatiči vymyslet, že ti na radnici by se měli hanbou propadnout, když něco takového žádají. Vyhláška jim může být ukradená! A co zákon vážení? Jestlipak víte, že každá přípojka na kanalizaci musí být smluvně sjednána a vyžaduje stavební povolení? Že vy nevypouštíte do kanalizace, ale do potoka? Pak ovšem to musí podle zákona projednat Inspekce životního prostředí. I tady jde o veřejný zájem. Pokud všichni máte, jak uvádíte, jímkou na vyvážení, pak odkud se bere ta změna barvy vody v potoce, mnohdy doplněná o kousky které ještě nedávno někomu patřily a se svým nepřehlédnutelným oděrem (pro neznalé smradem)? Vězte, že i toto se bude muset prověřit a zástupci obce i orgánů státní správy jsou oprávněni vstupovat do vašeho hájemství a zjistit stav přímo na místě. Jestliže symbolických 50 Kč za rok (0.13 za den) je příliš velká zátěž

a problematika infrastruktury vás nezajímá, pak bude nutno se zajímat o skutečný stav věci. Obce se také nebude nikdo ptát odkud se to vzalo a zaplatí. I z peněz těch, kteří mají zájem na tom, aby přispěli k pořádku a bez pozámek a falešných nářků berou dobrovolně své povinnosti. Už mnohokrát se ukázalo, že tolerance a pochopení ze strany obce se zpravidla obrátí proti ní. Je to škoda. Je přece jenom lepší si vzájemně vycházet vstříc.

OÚ a zastupitelstvo

PO KOBERSKY

VOLEBNÍ GULLÁŠ

"Gde zase deš?" vozvalo se z vrat, kerý se rozlítly, jak gdyby vypustili přehradu. To milovaná Kačenka volali za Fóskem, keré vylítli jak čert před křížem. Aji ten smrad po nich zvošťál. Taras Bulba jim hořel ve faji, jak herteplová nať, když fókne větr a nad hlavó se jim dělaly vobláčky, jak gdyž se rozjíždá lokomotiva. Rázovali si to na radnicu. Vyštafirované jak vobstarožní ženich mudrovali neco vo božím trestu a gdejaké kameň vodkoplí až husy hlasito gagaly. "Eště vy se k ni přidete, tož vás podřežu fšecky" vyslali za nima pozdrav jak Velký muftí. Punťa, kerýmu se taky podařilo uniknót z teho

domáciho rája, rači utikal po druhej strane, aby mu stréckovo pohľazení nepozabijalo fšecky blechy.

"Tož tady to je!" zabrzdili před nápisem "Volební místnost", gdyž jim před tem prápor zhodil čepicu a utřel fífinu u nosa. Tolik přitulnosti neměla Kača ani gdyž jí slíbovali, že nebude na vocet. Tenkrát byli blbě, ale tady só přeceda. Vypnuli prsa jak kamikadze a taky tam tak vletěli. Hned na prvím schodku zapomněli stahnot podvozek a nebyt volební urny, tož skončili zase na ulici. Faja se přitem uvolnila a jak řízená střela Tomahawk vylítla staré Šópálce pod sukňu. Enom to zasyčelo, ale nebóchlo. Šópalka spala dál a enom škrané našpulila jak nemluvně na dudlík.

"Cákryš, Slávku, tož tak se nevolí. Do toho se strkajó lístky né lidí. Gdyš to nevíš, tož ste si to mměli doma s Kačó natrénovat." vozvál se Matěj Čapa za dlóhém stolem, voči vyvalený jak jalůvka. "Nečum a poť mě rači pomoct. Naděláte tady bongaců a pak se řečtáte jak Kobyle." vytahovali Fósek hlavu z urny. Na červených hušiskách měli rýhy jak v laufu a na nosu vobálku s nápisem "**Voli nevolim!**".

"Ty sis vzál špatnú mapu." kontroval Matěj, kerýmu se při pohledu na ten nepodařené nálet na Pearl Harbor rozškřibla huba jak staré škrambal. "Tys mñel přístát tady za stolem a né čmuchat jak medvěd po medu." a podával jim beranicu, kerá se zachytla na lustru jak na hialuzi.

"Co s tem včíl budeme dělat? Dyť je to zmanypulovaný!" zaječela matrónovitá Řóchalka, toho času zapisovatelka a pravá strécova ruka. Rukó zamačkávala na vobálce díru po nosu a něžně ju hladila na slově **Voli**, jako gdyby to byli její vlastní. "Na to se musí zavolat starosta. S tem já nechcu nic mñet!" a po vočku načuhovala krátkozrakéma vočima jak ufón do díry v bedně po margarínu, keró stréc tak úspěšně torpédovali. "Už je po tem? " probudil ten hlomoz Šópalku, kerá mñela puky ani na krku. Začala si balit věci a jak se postavila, tož z ní vypadla strécova

faja. Eště se z ni kóřilo.

"Hérgot a je po gulášu!" lamentoval Matěj ve vzácné zhodě z vostatnima chlapama slavné komise z vopačného polityckýho spektra dědiny a enom tak dokazoval, jak velký neštěstí dovede zbližovat lidi.

"Nic se končit nebude a starosta se ať zvostane v řepě!" nabyli zase rovnováhy stréc, gdyž uviděli, že fajka ani nepoznala, že jim vylítla z huby. "Matěj zežene druhó bednu a paní zapisovatelka napiše cedulu Z technickéhú důvodů na chvílku přerušený" začali udělovat rozkaze jak Napoleon na Žuránu. "Vobálky přesypeme korporatývně do druhé bedny a nigdo nic nepozná " dělali svém státnickém rozhodnutím z ctihodné volební komise klub spiklenců. "Má negdo námitky?" podívali se na ně spatra, jak jestřáb na kuřata. a ani nečekali na vodpověď. "Mahulěna, kerá nic neviděla, se zatím može jít podívat na guláš, esli se nepřipaluje" splatili dluh za záchranu fajky staré Šópálce a zbavili ju tak mlčenlivosti, keré by se stejně nedočkali.

Jak stréc řekli, tak se taky udělalo. Bednu pro istotu vyztužili deskama vod paradajskéhú jablek a na nu dali nápis Nedotýkat se! UR-NA!, aby to přístě viděl ani slepé. Stréc si ale museli sednot do vedléšší místnosti, aby nenarušovali důstojnost voleb. Bíló vodó vysušovali nos, keré začál zaclánět při pohledu k břuchu a vadil by při kontrole a po zásluze se ládovali gulášem.. Na ten vidět nepotřebovali. Matěj se co chvíla chodil dívat esli ešče žijó a hlavně kontrolovat hladinu gulášu v hrncu. Šópalka proklímbala volby až do konca a ve snu vzpomínala na příchod ducha svatýho. Zapisovatelka samó radostó nad hladkém průběhem voleb razítkovala na co přišla a tož jedno razítko přistálo i hrdinovi dne na čele.

GW

* * * * *

Snad ještě vyjde slunce nad koberské lesy

Na svahu kopce od východu
k západu,
leží má vesnička.
Jak k hrudi korálek tiskne se
ke svahu,
nemaje zdravého srdíčka.

Když občas radostí vyskočí,
ihned se zadýchá,
náruč jí chladne.
Nad každou starostí tisíckrát
zavzdychá,
oko jí slábne.

Už téměř neslyší, o sebe nedbá a pod
sebe močí.
Zápachu necítí.
Jen kolem hospody, peněz a majetku
svět se jí točí.
Pomluv se neštítí.

Ze svrasklých rtů jí veselá
písnička pomalu mizí.
Plna je zášti a zloby.
Vládnout si nechce,
vládnout jí budou snad cizí.
Sama pak klesá do chudoby.

Na svahu kopce, v kouzelném
prostředí, leží má vesnička.
Slzy jí stékají do údolí.
Snad si je osuší a ještě ožije
v paprscích sluníčka,
vyléčí nemoc co bolí.

GW

PERLIČKY Z VEŘEJNÝCH HLÁŠENÍ PRO OBČANY

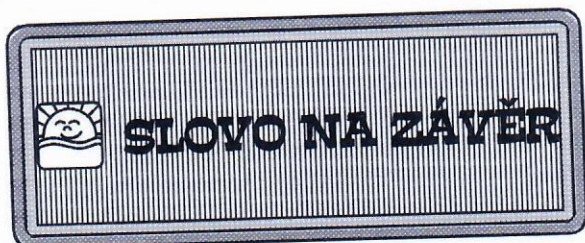
**Žádáme toho, kdo ztratil na návsi
hromadu hnoje, ať ji neprodleně
odstraní. Jinak se do toho vloží
národní výbor.**

**Oznamujeme občanům, že obec dos-
tala nového býka. Která kráva je
potřebná, ať se nahlásí u starosty.**

**Po dědině běhá plno psů, kteří mají
být zavření doma. Upozorňujeme
občany, že víme kdo to je:
Andršt Antonín, vořech domácí
Božena Krásová, fena
Josef Švestka, hůňák
Petr Mrkvička, chlupáč
Marie Macatá, fenka**

**Oznamujeme občanům, že v JézéDé
začali kopat brambory. Kdo má
zájem, ať se dostaví na pole. Dostane
nakopáno přímo do pytle.**

**Oznamujeme občanům, že se začala
kombajnovat pole. Kdo je osel, ať se
nahlásí v kanceláři družstva.**

Přiblížil se den, v němž skončí zase jedna etapa obecního zastupitelstva. Je to symbolické. Odcházet se má s podzimem. Aby to nové mohlo přes zimu nabrat sílu, tak jako v přírodě. Bude-li však nějaké nové a bude-li životaschopné. Nic však nelze zatracovat předem, spíše naopak je třeba s odevzdaným hlasem odevzdat také důvěru, aby ten, kdo převezme tíhu odpovědnosti, cítil také tolik potřebnou oporu. Má-li být zastupitelem někdo za trest, pak ať raději není zastupitelstvo žádné. Nebudou-li mít sami zastupitelé oporu ve svých domovech, těžko ji mohou hledat u ostatních. A nebude-li jejich práce náležitě oceněna, těžko se jí budou pořádně věnovat. Vždyť třeba taková "vedlejší činnost" vynese víc než "záležitosti obecní". A bez rizika

slovních urážek, nevraživosti a "naschválů"

Mějme to na paměti, alespoň v tomto roce 80. výročí samostatné republiky. Dopřejme těm vyvoleným, aby tuto obec šťastně převedli do třetího tisíciletí, kdy snad bude konečně líp. Nebo raděj věřit, že přijde konec světa?

redakce

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce: *Obecní úřad Kobeřice u Brna, Dolní 54, PSČ: 684 01* ● tel. / fax.: (05) 4422520

Odpovědný redaktor: *Ing. Jiří Slabotinský, CSc.*

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově ● registrační číslo: OkÚ/VY/04/97

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. ● Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. ● Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.